

колектив людей та людський потенціал, що беруть участь в трудових і виробничих процесах праці і включає в себе, створення тієї чи іншої системи доцільних дій управлінських рішень, а також контроль за виконанням цих дій на основі інформації про хід процесу і підготовку системи поступових доцільних дій з коригуванням на основі врахування результатів попереднього процесу.

Література.

1. Головніна О.Г. Оцінка синергетичності соціально-економічних систем // Вісник НТУ. Зб. наук. праць. - К.: НТУ, 2011. - Економічна серія. - Ч. 1. - № 21. - С. 275-281.
2. Денисенко М.П. Організація та проектування логістичних систем. Підручник / за ред. проф. М. П. Денисенка, проф. П. Р. Лековця, проф. Л. І. Михайлової. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 336 с.
3. Демиденко В.В. Логістичне забезпечення інноваційного розвитку промислового виробництва / В.В. Демиденко // Економіка та держава. - 2006. - № 2. - С. 49 - 52.
4. Загорна Т.О. Управління ризиками в логістичній системі підприємства / Т.О. Загорна, А.В. Ткачова // Науково-практичний журнал. — 2009. — №27. — С. 89—93.
5. Зборовська О.М. Актуальність використання логістики у виробничо-господарській діяльності підприємств. / Зборовська О.М. // Вісник національного технічного університету «ХПІ» № 5, 2010 р. — С. 36—42.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ КОМПЛЕКСНОЇ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

***ОРЕЛ А.М., ДОКТОР ЕКОНОМІЧНИХ НАУК, ДОЦЕНТ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Реалізація вдосконалення продукції, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності підприємства, вимагає впровадження в організаціях сучасних систем менеджменту якості, які відповідають міжнародним стандартам. У цих стандартах узагальнено світовий досвід системного управління якістю. Існує категорія удосконаленої продукції та її характеристики, які найбільшою мірою задовольняють

споживача і досягаються за допомогою впровадження в діяльність підприємства системи управління якістю [2].

На сьогоднішній день успішно працює система менеджменту якості, яка дозволяє підприємству досягти наступних переваг: забезпечувати стабільність роботи організації; дозволяє уникнути випадкових «збоїв» і конфліктів, мінімізувати вплив особистісного фактора; забезпечує дотримання обов'язкових державних нормативних вимог до якості; підсилює виробничу дисципліну і покращує контроль над діяльністю підприємства; дозволяє робити роботу компанії прозорою для її керівництва; полегшує оперативне управління і підвищує його ефективність; забезпечує зниження виробничих витрат за рахунок зниження кількості браку і підвищення ефективності праці; скорочує цикл розробки нової продукції; дозволяє досягти необхідної якості продукції і постійно підтримує його на рівні, відповідному вимогам замовників, які встановлюються в договорах і інших документах; постійно підвищує ступінь задоволеності споживача, а значить, і обсяг продажів, прибуток і конкурентоспроможність компанії; безперервно удосконалює діяльність організації в рамках напрямків і пріоритетів, що встановлюються вищим керівництвом.

Аналізуючи різні системи менеджменту, можна виявити у них загальні структурні компоненти, інтегруючи які можна досягти органічного співіснування цих систем і поліпшення не кожній окремо, а діяльності організації в цілому, що призводить до вдосконалення продукції. Правильним буде використання тієї методології або комбінації систем менеджменту, яка принесе найбільшу користь і стане «працювати» в конкретній організації. Процес розробки та впровадження комплексної системи менеджменту на підприємстві проводиться поетапно. **Перший етап** - планування і підготовка впровадження (він передбачає оцінку діючої системи якості, дослідження вимог споживачів та інших зацікавлених сторін). **Другий етап** - розробка і впровадження (на цьому етапі здійснюється розподіл відповідальності і делегування повноважень окремим підрозділам і посадовим особам). **Третій етап** - сертифікація (на заключному етапі необхідно провести самооцінку організації)[3].

Останнім часом констатують той факт, що вітчизняні підприємства не ефективно використовують комплексну систему менеджменту в своїх організаціях[4]. Причинами низької ефективності функціонування на підприємствах є, що відсутня у керівництва і персоналу організації професійних знань і навичок в області

менеджменту якості, нерозуміння того, що стандарти визначають лише мінімальні вимоги, недостатня увага питанням мотивації персоналу, орієнтованої на якість, відсутність використання інструментів менеджменту якості.

На сьогоднішній день компанії, які прийняли рішення про розробку та впровадження комплексної системи менеджменту, повинні враховувати як позитивний досвід, так і невдачі підприємств для усунення їх у своїй подальшій діяльності. Ефективна, добре структурована система менеджменту якості дозволяє організації досягти високої результативності взаємодії зі споживачами, постачальниками та іншими зацікавленими сторонами, своєчасно виявляти слабкі місця та оперативно розробляти комплекс заходів щодо вдосконалення подальшої діяльності. В сьогоднішній день відбувається швидкий розвиток економіки, посилення кожного дня конкуренції на світовому ринку та стрімке прискорення інтеграційних процесів, які встановлюють нові вимоги та стандарти до товарів, вироблених на підприємствах і їх систем управління якістю.

Наявність на підприємстві результативно функціонуючої системи управління безпекою підтверджується його зовнішньої сертифікацією по одній з визнаних світових спільнотами та організаціями схем. Вже зараз можна прогнозувати, що в найближчі кілька років в рамках внутрішнього ринку продуктів сертифікація стане диференціюються фактором, особливо при роботі з міжнародними лідерами ринку, що мають виробництва або торгові мережі і ретельно відбирати своїх постачальників в частині забезпечення якості та безпеки продуктів. Впровадження систем управління якістю та безпечністю продукції – це шлях до економічного зростання будь-якого підприємства.

Література.

1. Кардаш, В.Я. Маркетингова товарна політика: Підручник. – К.: КНЕУ, 2001. – 240с.

2. Лайко П.А., Бабієнко М.Ф., Бузовський Є.А., Іщенко Т.Д. Якість сільськогосподарської продукції та продуктів харчування як вирішальна складова продовольчої безпеки. // Економіка АПК. – 2005. – №1. – С.12.

3. Пономарьова О.С. Вплив якості продукції на конкурентоспроможність підприємства /О.С. Пономарьова//Економіка, фінанси, право.- 2009.- №5.- С. 8.

4. Фейгенбаум А. Контроль якості продукції / А. Фейгенбаум. - К. : Діло, 2002. - 318 с.

5. Дуброва О.С. Сучасний погляд на ризик-менеджмент як важливу складову системи управління підприємством / О.С. Дуброва // Стратегія економічного розвитку України: Наук. зб. –Вип. 1(8) / Голов. ред. О.П. Степанов. –К.: КНЕУ, 2002. –542 с. –С. 446-452

6. Мазур В.С. Нові підходи і форми менеджменту, як особливого типу управління / В. С. Мазур // Пріоритети економічного розвитку України: історія та сьогодення. – Вінниця, 2016. – С. 178-183.

7. Небава М.І., Ратушняк О.Г. Менеджмент організацій і адміністрування: навчальний посібник. – Вінниця: ВНТУ, 2012. – 108 с.

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЗМІЦНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

***УТЕНКОВА К.О., ДОКТОР ЕКОН. НАУК, ДОЦЕНТ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. В.В. ДОКУЧАЄВА***

Інформаційне забезпечення є ваговою складовою управління механізмом економічної безпеки аграрного сектора. Система бухгалтерського обліку є універсальним інструментом підготовки та відображення інформації про діяльність і стан підприємства. Відбувається постійна трансформація облікової інформації в інформаційний продукт відповідно до запиту користувача, що забезпечує формування інформаційної бази.

На нашу думку, в умовах глобалізації першочергового значення набуває формування наднаціональної системи обліку. Україна вже зробила певні кроки в цьому напрямі, зокрема, процес упровадження Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку і фінансової звітності (IERS/IAS) у систему обліку підприємств було розпочато у 2012 р. Метою впровадження IERS/IAS є використання єдиних концептуальних принципів і методів обліку для створення достовірної інформаційної бази, що забезпечить прийняття обґрунтованих економічних рішень.

Зазначимо, що застосування таких міжнародних стандартів підприємствами аграрного сектора на даному етапі є досить обмеженим. І це, звичайно, є проблемою, адже відсутній єдиний підхід до формування облікової і звітної інформації, що, як відомо, є основою для прийняття управлінських рішень і на мікрорівні, і на макрорівні. За таких умов постає необхідність формування єдиного